

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gegužės 11 d.*

Byloje T-31/03

Grupo Sada, pa, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų
A. Aguilar De Armas ir J. Marrero Ortega,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT), atstovaujamą J. García Murillo ir G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Sadia, SA, įsteigta Concordia (Brazilija), atstovaujama advokatų J. García del Santo ir P. García Cabrerizo,

įstojusiai į bylą šaliai,

dėl 2002 m. lapkričio 20 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 567/2001-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Sadia, SA* ir *Grupo Sada, pa, SA*, panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Mengozzi ir I. Wyszniowska-Bialecka,

posėdžio sekretorė B. Pastor, kanclerio pavaduotoja,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. sausio 31 dieną,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. birželio 4 dieną,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. birželio 10 dieną,

įvykus 2004 m. gruodžio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 1996 m. balandžio 1 d. bendrovė *Grupo Sada, pa, SA*, remdamasi pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašoma įregistruoti šį žymenį:

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29, 31 ir 35 klasėms ir apibūdinamos taip:

- 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai“,

- 31 klasė: „Žemės ūkio, sodo, miško produktai, nepriskirti prie kitų klasių, ir grūdai; gyvi gyvūnai; švieži vaisiai ir daržovės; sėklos, natūralūs augalai ir gėlės; pašarai, salyklas“,

- 35 klasė: „Reklama; verslo vadyba; verslo tvarkyba; įstaigų veikla“.

- 4 1997 m. gruodžio 8 d. paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 32/97.
- 5 1998 m. kovo 6 d. bendrovė *Sadia Concordia, SA, Industria e Comercio*, vėliau pavadinta *Sadia, SA*, pateikė protestą dėl žymens įregistravimo, remdamasi tuo, kad egzistuoja galimybė jį supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme su ankstesniu jai priklausančiu vaizdiniu prekių ženklu. Šis toliau pateikiamas prekių ženklas 29 klasės prekėms įregistruotas Ispanijoje Nr. 1 919 773:

- 6 29 klasės prekės, kurioms buvo įregistruotas įstojusios į bylą šalies ankstesnis prekių ženklas, atitinka šį aprašymą: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai“.
- 7 Protestas buvo pateiktas 29, 31 ir 35 klasių prekių, nurodytų paraiškoje įregistruoti, atžvilgiu.
- 8 2001 m. balandžio 3 d. Sprendimu Protestų skyrius patenkino protestą 29 klasės prekių atžvilgiu, tačiau leido registraciją 31 ir 35 klasių prekių atžvilgiu. Dėl 29 klasės prekių Protestų skyrius nurodė, kad vizualiai ir fonetiškai žymenys, dėl kurių kilo

ginčas, labai panašūs ir prekės yra tapačios arba panašios, o tai gali suklaidinti vartotoją ispaną.

- 9 2001 m. gegužės 30 d. ieškovė pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo prašydama, pirma, panaikinti tą šio sprendimo dalį, kuria atsisakoma įregistruoti prekių ženklą 29 klasės prekėms ir, antra, įregistruoti prašomą prekių ženklą šioms prekėms.
- 10 2002 m. lapkričio 20 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba šią apeliaciją atmetė. Apeliacinė taryba manė, kad prekių tapatumas bei žymenų, dėl kurių kilo ginčas, pagrindinių elementų fonetinis ir tam tikras vizualinis panašumas yra pakankami nuspręsti, kad egzistuoja galimybė suklaidinti vartotoją ispaną, skatinant jį manyti, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtos prekės pagamintos tos pačios bendrovės arba, tam tikrais atvejais, ekonomiškai susijusių bendrovių.

Šalių reikalavimai

- 11 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria atsisakoma įregistruoti prašomą prekių ženklą 29 klasės prekėms,

- leisti įregistruoti šį prekių ženklą 29 klasės prekėms,

 - priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas,

 - parengti ekspertizės ataskaitą apie prekių ženklą, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybę.
- 12 Būtina nurodyti, kad per posėdį ieškovė antrojo bei ketvirtojo reikalavimų atsisakė ir Pirmosios instancijos teismas tai pažymėjo posėdžio protokole.
- 13 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:
- atmesti ieškinį,

 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 14 Prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovė grindžia vieninteliu pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo.

- 15 Šį pagrindą sudaro trys dalys. Pirmą dalį susijusi su tuo, kad Apeliacinė taryba nepripažino prašomo įregistruoti prekių ženklų didelio žinomumo Ispanijoje. Antra dalis susijusi su reikalavimo visapusiškai įvertinti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, pažeidimu. Trečia dalis yra dėl trijų registracijų, kurias ieškovė atliko anksčiau nei buvo pateikta Bendrijos prekių ženklų paraiška, ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų koegzistavimo Ispanijos rinkoje.

Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad Apeliacinė taryba nepripažino prašomo įregistruoti prekių ženklų didelio žinomumo Ispanijoje

Šalių argumentai

- 16 Ieškovė pabrėžia, kad dar prieš pateikdama VRDT paraišką įregistruoti, ji komercinėje veikloje daug metų naudojo simbolį, visiškai tapatų prašomam įregistruoti prekių ženklui. Ieškovė nurodo, kaip matyti iš prie ieškinio pridėtų įrodymų, kad ji apjungia aštuonias visoje Ispanijos teritorijoje išsidėsčiusias bendroves, platinančias savo prekes, žymimas žymeniu GRUPO SADA. Ji priduria, kad šis žymuo yra ant darbuotojų darbo pažymėjimų, vokų, pranešimų, faktūrų, pristatymo lapų ir užsakymo lapelių, bendrovės pagrindinės būstinės iškaboje bei įvairiose publikacijose. Todėl ieškovė daro išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra gerai žinomas dėl naudojimo ir dėl investicijų reklamai. Be to, ieškovė nurodo, kad šis prekių ženklas, apimantis žodinį elementą GRUPO SADA, sutampa su jos pavadinimu: dėl tokio sutapimo vartotojas daug lengviau susieja šią bendrovę su minėtu prekių ženklų žymimomis prekėmis.

- 17 Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo, kad, remiantis prie ieškinių pridedamais įrodymais, jos prekių ženklas gerai žinomumas dviem vartotojų kategorijoms, kurioms skirtos jos pardavinėjamos prekės. Pirma, tai Ispanijos teritorijoje išsidėstę didmenininkai ir prekybos tinklai, tiesiogiai teikiantys užsakymus, ir, antra, galutiniai vartotojai – prekybos tinklų klientai.
- 18 Taigi ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba neteisėtai neatsižvelgė į prašomo įregistruoti prekių ženklo didelį žinomumą atitinkamoje visuomenėje. Ji nurodo 1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Canon* (C-39/97, Rink. p. I-5507) ir 1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimą *SABEL* (C-251/95, Rink. p. I-6191), iš kurių matyti, kad prekių ženklo didelis žinomumas panaikina supainiojimo galimybę.
- 19 VRDT atsako, kad pirmą kartą pateiktas Pirmosios instancijos teisme argumentas dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo didelio žinomumo Ispanijoje keičia bylos dalyką, o tai draudžia Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalis. Todėl VRDT siūlo Pirmosios instancijos teismui nenagrinėti argumento dėl Apeliacinės tarybos neatlikto prašomo įregistruoti prekių ženklo tariamo didelio žinomumo vertinimo. Be to, VRDT nuomone, prie ieškinių pridedami įrodymai yra nepriimtini.
- 20 Dėl ieškovės argumento ir pateiktų įrodymų priimtimumo įstojusi į bylą šalis pritaria VRDT nuomonei. Ji priduria, kad vien tik prašomo įregistruoti prekių ženklo žinomumas nepanaikina supainiojimo galimybės. Iš tikrųjų įstojusios į bylą šalies prekių ženklas taip pat gerai žinomas vartotojams ispanams. Šiuo atžvilgiu įstojusi į bylą šalis nurodo esanti pirmoji mėsos gaminių eksportuotoja iš Brazilijos ir veikianti daugelyje nacionalinių rinkų, ypač Jungtinėje Karalystėje ir Italijoje. Siekdama įrodyti

savo komercinės veiklos svarbą, įstojusi į bylą šalis prie paaiškinimų prideda įvairias brošiūras ir straipsnius, naudojamus įpakavimus ir maišelius, patvirtinančius jos prekių ženklo nuolatinį naudojimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 21 Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalis *in fine* patikslina, kad „procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tik tai šalių nurodytus faktus, įrodymus, argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą“. Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ši nuostata įpareigoja Apeliacinę tarybą grįsti sprendimą, nagrinėjant apeliaciją dėl protesto procedūrą užbaigiančio sprendimo, tik atitinkamos šalies pateiktais santykiniais atmetimo pagrindais bei šios šalies nurodytais susijusiais faktais ir įrodymais (2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)*, T-308/01, Rink. p. II-3253, 32 punktas).
- 22 Nagrinėjamoje byloje yra žinoma, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo tariamas didelis žinomumas, įgytas dėl tapataus žymens naudojimo komercinėje veikloje Ispanijoje, pirmą kartą buvo nurodytas nagrinėjant bylą Pirmosios instancijos teisme.
- 23 Be to, nei Protestų skyriui, nei Apeliacinei tarybai nepriklausė savo iniciatyva nustatyti tariamą didelį žinomumą, kurį įgijo prašomas įregistruoti prekių ženklas. Todėl šis argumentas nepriimtinas.
- 24 Remiantis tais pačiais motyvais, būtina pašalinti iš bylos įstojusios į bylą šalies įrodymus, pirmą kartą pateiktus nagrinėjant bylą Pirmosios instancijos teisme,

kuriais siekiama įrodyti tariamą jos ankstesnio prekių ženklo žinomumą, nenagrinėjant jų įrodomosios galios (žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *eCOPY prieš VRDT (ECOPY)*, T-247/01, Rink. p. II-5301, 49 punktą ir 2003 m. liepos 3 d. Sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 67 punktą).

25 Todėl pirma pagrindo dalis atmestina kaip nepriimtina.

Dėl antros dalies, susijusios su reikalavimo visapusiškai įvertinti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, pažeidimu

Šalių argumentai

26 Ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Bendrijos teismų praktika nustatytą reikalavimą visapusiškai įvertinti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, vizualinį, fonetinį ir koncepcinį panašumą daugeliu požiūriu.

27 Pirma, ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 27 punkte atlikdama prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, atskirą vertinimą vizualiniu, fonetiniu ir koncepciniu požiūriais, pažeidė reikalavimą visapusiškai įvertinti prekių ženklus, nepalygindama skirtingų vertinimų rezultatų.

28 Antra, ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į reikalavimą visapusiškai įvertinti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, analizuodama tik prašomo įregistruoti prekių ženklo elementą „sada“, kurį ji pripažino dominuojančiu, neatsižvelgdama į

elementą „grupo“. Remdamasi 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Matratzen Concord prieš VRDT — Hukla Germany (MATRATZEN)* (T-6/01, Rink. p. II-4335), ieškovė mano, kad visapusiškai vertinant būtina atsižvelgti į visus prekių ženklų elementus, o ne tik į dominuojantį elementą. Todėl ieškovė teigia nesupratusi, kodėl ginčijamas sprendimas žodį „grupo“ pripažįsta mažai išsiskiriančiu, kai nenagrinėjamas klausimas dėl įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų elemento „sadia“ tikrai silpnosios skiriamosios požymio. Taigi Apeliacinė taryba skirtingai nagrinėjo prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.

29 Ieškovės nuomone, tik dirbtinis prašomo įregistruoti prekių ženklų suskaidymas leidžia Apeliacinei tarybai daryti išvadą, kad egzistuoja supainiojimo galimybė. Iš tikrųjų neįmanoma, kad vartotojas per tam skiriamas kelias dešimtąsias sekundės dalis atskirtų nuo prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, jų vaizdinius elementus, neatsižvelgtų į prašomo įregistruoti prekių ženklų elementą „grupo“ ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų raidę „i“, ir du skirtingus požymius sumažintų iki vieno tam, kad konstatuotų prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą. Taip besielgiantis vartotojas nėra laikomas paprastu vartotoju, kurį gali suklaidinti prašomas įregistruoti prekių ženklas, nes jis būtinai žino intelektualų metodą, leidžiantį konstatuoti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą.

30 Be kita ko, ieškovė tvirtina, kad prašomo įregistruoti prekių ženklų dominuojantis elementas yra ne žodinis elementas „sada“, o keturių apskritimų, ant kurių matomos šešios įstrižos linijos, motyvas, kuris yra daug didesnis už šį elementą ir iš karto pritraukia dėmesį. Kalbant apie įstojusios į bylą šalies prekių ženklą, bendrą jo sukeltą įspūdį lemia didžioji raidė „s“, kurios poveikis yra kvazihipnozinis. Ieškovės nuomone, visapusiškas prašomo įregistruoti prekių ženklų, kurio bendrą įspūdį lemia vaizdinis elementas, ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų, kurio bendrą įspūdį lemia stilizuota pirmoji raidė „s“, vertinimas leistų paneigti galimybę suklaidinti vartotoją.

- 31 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą neatsižvelgdama į tai, kad žodinis elementas „sadia“ yra portugalų kalbos žodis, kuris reiškia „sveikata“, o tai sumažina prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybę.
- 32 VRDT tvirtina, kad Apeliacinė taryba nepadarė jokios klaidos, vertindama prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybę.
- 33 Pirma, VRDT primena, kad yra žinoma, jog prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, saugomos prekės yra tapačios.
- 34 Antra, dėl ieškovės argumento, pagal kurį prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimos prekės skirtos prekybos tinklams ir galutiniams vartotojams, VRDT pabrėžia, kad prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimos prekės yra ne tik vištiena ir jos gaminiai, bet ir kitos prekės, pavyzdžiui, pienas, pieno produktai, aliejus, maistiniai riebalai. Šie daugiausia skirti tiesiogiai galutiniams vartotojams, o ne prekybos centrams ir paskirstymo grandinėms. Taigi prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimų prekių vartotojas nebūtinai yra specialių žinių turintis vartotojas. Be to, VRDT primena, kad nagrinėjamos prekės yra maisto produktai, t. y. plataus vartojimo prekės, perkamos be išskirtinio atidumo.
- 35 Trečia, dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo VRDT pirmiausia nurodo, kad, nepaisant tam tikrų skirtumų, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, vizualiai panašūs. Tai lėmė elemento „sada“ reikšmė prašomo įregistruoti prekių ženklo sukeltame bendrame išpūdyje, nes šis elementas, kaip ir įstojusios į bylą šalies ankstesnis

prekių ženklas, turi tą pačią raidžių seką, išskyrus raidę „i“. Taigi, VRDT nuomone, būtina patvirtinti Apeliacinės tarybos išvadą dėl „tam tikro vizualinio panašumo“.

- 36 VRDT taip pat palaiko ginčijamame sprendime išreikštą nuomonę, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra fonetiškai panašūs.
- 37 Galiausiai dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, koncepcinio palyginimo – VRDT patvirtina Apeliacinės tarybos išvadą ir nurodo, kad neįmanoma atlikti tokio palyginimo, nes žodiniai elementai „sada“ ir „sadia“ ispanų kalboje nieko nereiškia. Šiuo atveju VRDT nurodo, jog ieškovės argumentas, kad žodinis elementas „sadia“ portugalų kalboje reiškia „sveikata“, yra naujas. Dėl esmės VRDT atsikerta, kad portugalų žodis, reiškiantis „sveikatos“, yra žodis „saúde“ ir kad „sadia“ portugalų kalboje yra būdvardis, reiškiantis „geros sveikatos“, kai kalbama apie asmenį, ir „teikiantis sveikatą“, kai kalbama apie prekę. VRDT taip pat primena, kad žodinis elementas „sadia“ nieko nereiškia atitinkamai visuomenei, kurią sudaro vartotojai ispanai. Ispanų kalboje jis nieko nereiškia, nes šis elementas paprastai nenaudojamas Ispanijoje 29 klasės prekių apibūdinimui, ir nenustatyta, jog vartotojai ispanai pakankamai moka portugalų kalbą, kad suprastų šio žodžio reikšmę.
- 38 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo žodžio „grupo“ – nors VRDT pripažįsta, kad šis žodis egzistuoja ispanų kalboje ir apibūdina bendrovių grupę, ji vis dėlto mano, jog koncepcinis šio žodžio turinys ir aplinkybė, kad jo nėra įstojusios į bylą šalies ankstesniame prekių ženkle, yra nesvarbūs, nes žodis „grupo“ paprastai naudojamas Ispanijoje maisto prekių sektoriuje bendrovių grupei apibūdinti, ką patvirtina daugelis kitų pavyzdžių.

- 39 Galiausiai, ketvirta, dėl prekių ženklų supainiojimo galimybės vertinimo VRDT patvirtina Apeliacinės tarybos išvadą, pagal kurią tokia galimybė egzistuoja. VRDT nurodo, kad prekių tapatumas, faktas, kad jos perkamos be išskirtinio atidumo, ir aplinkybė, jog vartotojo įsimenamas nepilnas prašomo įregistruoti prekių ženklo ir jo dominuojančio elemento „sada“, kuris labai panašus į įstojusios į bylą šalies prekių ženklą, vaizdas verčia daryti išvadą, kad egzistuoja supainiojimo galimybė. Be to, šią išvadą sustiprina aplinkybė, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle esantis žodis „grupo“ nurodo ryšį tarp įmonių ir gali leisti vartotojams pamanyti, kad įmonės *Sadia* ir *Grupo Sada* priklauso tai pačiai grupei.
- 40 Įstojusi į bylą šalis iš esmės pritaria VRDT pateiktiems argumentams.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 41 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą, tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas.
- 42 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką supainiojimo galimybė egzistuoja, jeigu visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės gaminamos ar paslaugos teikiamos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių.

- 43 Pagal tą pačią teismų praktiką supainiojimo galimybė turi būti visapusiškai įvertinama atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia tam tikrus žymenis ar prekes ir paslaugas, ir į visas konkrečiam atvejui būdingas aplinkybes, ypač į žymenų panašumo ir jais žymimų prekių ir paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB prieš VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, 31–33 punktus ir nurodytą teismų praktiką).
- 44 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką visapusiškas supainiojimo galimybės vertinimas, kiek tai susiję su vizualiniu, fonetiniu ar koncepciniu žymenų panašumu, turi būti pagrįstas bendru sukeliamu įspūdžiu, ypač atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius požymius (žr. 2003 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. II-4335, 47 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 45 Šiuo atveju ginčijamasi dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo. Prekių, žymimų prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, tapatumas neginčijamas.
- 46 Kadangi ankstesnis prekių ženklas įregistruotas Ispanijoje, atitinkamą visuomenę sudaro paprastas vartotojas ispanas.
- 47 Todėl būtina atmesti ieškovės argumentą, nurodytą nagrinėjant pirmą pagrindo dalį, kad atitinkamą visuomenę sudaro tiek didelių prekybos tinklų klientai, tiek didmenininkai ir patys prekybos tinklai. Iš tikrųjų, kaip teisingai nurodo VRDT, net ir darant prielaidą, kaip tvirtina ieškovė, kad ji prekiauja vištiena, žymima prašomu įregistruoti prekių ženklu, tik dideliuose prekybos tinkluose, yra akivaizdu, kad šiuo prekių ženklu žymimos kitos 29 klasės prekės, pavyzdžiui, pienas ir pieno

produktai, pardavinėjamos galutiniams vartotojams. Iš to matyti, kad, kalbant apie prekių ženklą, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybės vertinimą, būtina atsižvelgti, kaip teisingai nurodoma ginčijamame sprendime, į paprastą pakankamai nuovokų ir pastabų vartotoją ispaną.

48 Dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo pirmiausia būtina atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį Apeliacinė taryba, neatsižvelgdama į 28 punkte nurodytą sprendimą *MATRATZEN*, su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklu palygino tik prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojantį elementą, tai yra žodinį elementą „sada“.

49 Būtina priminti, kaip matyti iš šio sprendimo, kad sudėtinis prekių ženklas gali būti laikomas panašiu į kitą prekių ženklą, kuris panašus arba tapatus vienai iš sudėtinio prekių ženklo sudedamųjų dalių, tik tuo atveju, jeigu šis ženklas sudaro dominuojantį elementą bendrame sudėtinio ženklo sukeltame įspūdyje. Taip yra tuo atveju, kai ši sudedamoji dalis dominuoja prekių ženklo vaizde, kurį įsimeina atitinkama visuomenė, taip, kad visos kitos prekių ženklo sudedamosios dalys bendram sukeltam įspūdžiui nereikšmingos. Tai nereiškia, jog reikia atsižvelgti tik į vieną sudėtinio prekių ženklo sudedamąją dalį ir ją palyginti su kitu prekių ženklu. Priešingai, ši palyginimą būtina naudoti nagrinėjant prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, vertinant kiekvieno iš jų visumą. Tačiau tai nereiškia, kad tam tikrais atvejais viena ar kelios sudedamosios dalys negali dominuoti bendrame sudėtinio prekių ženklo keliamame įspūdyje, kurį įsimeina atitinkama visuomenė. Be to, kalbant apie sudėtinio prekių ženklo vienos ar kelių konkrečių sudedamųjų dalių dominuojančio pobūdžio vertinimą, būtina atsižvelgti būtent į kiekvienai iš šių sudedamųjų dalių būdingas savybes, jas palyginant su kitų sudedamųjų dalių savybėmis. Be to, dar gali būti atsižvelgiama į skirtingų sudedamųjų dalių atitinkamą vietą sudėtinio prekių ženklo konfigūracijoje (28 punkte nurodyto sprendimo *MATRATZEN* 33–35 punktai, patvirtinti 2004 m. balandžio 28 d. Teisingumo Teismo nutarties *Matrazen Concord prieš VRDT*, C-3/03 P, Rink. p. I–3657, 32 ir 33 punktais).

- 50 Šiuo atveju dėl įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo Apeliacinė taryba manė, kad šio prekių ženklo raidės „s“ grafinis vaizdas yra nesvarbus.
- 51 Šis vertinimas turi būti patvirtintas. Iš tikrųjų, priešingai, nei tvirtina ieškovė, įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo raidės „s“ grafinis vaizdas – viršutinis išlenkimas yra šiek tiek didesnis už apatinį išlenkimą – nesvarbus ir nėra dominuojantis šio prekių ženklo elementas. Pirmosios instancijos teismas mano, kad būtent ankstesnio prekių ženklo žodinis elementas, tai yra „sada“, kaip visuma dominuoja vaizde, kurį įsimeina paprastas vartotojas ispanas.
- 52 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo būtina nurodyti, kad Apeliacinė taryba manė, jog žodinis elementas „sada“ yra dominuojantis.
- 53 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo žodinių elementų ginčijamo sprendimo 27 punkte Apeliacinė taryba manė, jog jei žodis „grupo“, kuris reiškia „bendrovių grupė“, užrašytas mažesniais ir plonesniais simboliais nei elementas „sada“, vartotojas jį nustumis į antrą planą.
- 54 Šis vertinimas teisingas. Vizualiniu požiūriu būtina konstatuoti, kad tiek žodinio elemento „sada“ šrifto dydis ir storis, tiek šio elemento užimama centrinė pozicija prašomo įregistruoti prekių ženklo konfigūracijoje bendram žodinio elemento įspūdžiui svarbesni už elementą „grupo“. Be to, visiškai teisinga manyti, kad vartotojas pastarojo žodžio neįsidėmės. Iš tikrųjų vartotojas šiam žodžiui priskirs tik jo bendrąją, tai yra bendrovių grupės reikšmę. Vartotojas žodžio „grupo“ nelaikys pagrindine prašomo įregistruoti prekių ženklo sudedamąja dalimi ir elementu, nurodančiu prekių, žymimų šiuo prekių ženklu, kilmę.

- 55 Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba, vertindama žymenis, dėl kurių kilo ginčas, vizualiniu, fonetiniu ir semantiniu požiūriu, neapsiribojo prašomo įregistruoti prekių ženklo pagrindinio elemento „sada“ palyginimu su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklu, neatsižvelgdama į žodį „grupo“. Iš tikrųjų iš ginčijamo sprendimo 27 punkto aiškiai matyti, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į prašomame įregistruoti prekių ženkle esantį žodį „grupo“, atlikdama minėto prekių ženklo visapusišką palyginimą su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklu.
- 56 Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinio elemento, kurį sudaro keturi tamsios spalvos apskritimai, ant kurių matomos šešios įstrižos šviesios spalvos linijos, atrodo, sueinančios į vieną tašką, būtina nurodyti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 13 ir 26 punktų, Apeliacinė taryba patvirtino Protestų skyriaus argumentavimą, pagal kurį vaizdinis elementas yra tik dekoratyvinio pobūdžio ir todėl negali būti laikomas prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojančiu elementu.
- 57 Šis vertinimas neturi būti atmetamas. Žinoma, būtina nurodyti, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinis elementas traukia dėmesį savo dydžiu. Tačiau ši grafinį vaizdą sunku atsiminti ir todėl jis nedominuoja prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizde, kurį įsimeina atitinkama visuomenė. Iš tikrųjų būtina patikslinti, pirma, kad šiam motyvui būdingas tam tikras geometrinis kompleksiskumas, ypač dėl šešių įstrižių linijų, kurios kerta keturis apskritimus, tačiau visos nesusikerta viršutinio apskritimo viršuje, o dvi iš šių linijų aukščiausiai esančio apskritimo viduje susilieja į vieną. Antra, prašomo įregistruoti prekių ženklo konfigūracijoje vaizdinis elementas yra pastumtas į kairę nuo vertikaliai išdėstytų dviejų žodinių elementų „grupo“ ir „sada“ ir daro tik nežymią, dekoratyvinio pobūdžio įtaką bendram šio prekių ženklo sukeltam įspūdžiui.

- 58 Todėl Apeliacinei tarybai neturi būti priekaištaujama nustačius, jog žodinis elementas „sada“ yra prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojantis elementas, kurį įsimenta atitinkama visuomenė.
- 59 Pirmosios instancijos teismas mano, kad Apeliacinės tarybos nurodytas žymenų panašumas taip pat turi būti patvirtintas.
- 60 Dėl vizualinio palyginimo Apeliacinė taryba nurodė, kad, nepaisant prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų – tai yra prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinio keturių apskritimų motyvo ir elemento „grupo“ – ankstesnis prekių ženklas ir prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojantis elementas, tai yra „sada“, yra šiek tiek panašūs dėl šio elemento užimamos vietos ir abiem prekių ženklams bendros raidžių sekos, išskyrus raidę „i“ ankstesniame prekių ženkle.
- 61 Taigi būtina konstatuoti, kad vizualiniu požiūriu, net jeigu žymenų panašumas nėra ypač didelis, kaip patvirtino Apeliacinė taryba, bet kuriuo atveju jis pakankamas nusverti ginčijamame sprendime išvardintus žymenų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus.
- 62 Fonetiniu požiūriu būtina nurodyti, remiantis ginčijamu sprendimu, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, panašūs. Iš tikrųjų, pirma, net jeigu prašomame įregistruoti prekių ženkle yra žodis „grupo“, šis elementas nepakankamai svarbus, kad kompensuotų prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojančio elemento, tai yra „sada“, ir ankstesnio prekių ženklo aiškų fonetinį panašumą. Antra, Apeliacinė taryba teisingai manė, kad, atsižvelgiant į ispanų kalbos kirčiavimo taisykles, raidė „i“, kartu su stipriu balsiu „a“ sudaranti diftongą žodiniame elemente „sadia“, ispanų kalboje tariama silpnai. Todėl prašomo įregistruoti prekių ženklo žodinį elementą „sada“ ir įstojusios į bylą šalies ankstesnį prekių ženklą atitinkama visuomenė tartų

panašiai. Ši aplinkybė, atsižvelgiant į žodinio elemento „sada“ dominuojantį pobūdį prašomame įregistruoti prekių ženkle, leidžia konstatuoti žymenų, dėl kurių kilo ginčas, fonetinį panašumą prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, bendrame įspūdyje.

- 63 Dėl koncepcinio palyginimo Apeliacinė taryba taip pat teisingai manė, kad šis palyginimas netinkamas, nes nei prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojantis elementas, nei ankstesnis prekių ženklas ispanų kalboje nieko nereiškia.
- 64 Pirma, ieškovės argumentas, kad Apeliacinė taryba suklydo neatsižvelgdama į tai, kad žodinis elementas „sadia“ portugalų kalboje reiškia „sveikata“, nėra tinkamas. Pakaktų konstatuoti, – net ir darant prielaidą, kad viena iš žodinio elemento „sadia“ reikšmių yra tokia, kokią jam suteikia ieškovė, – kad ieškovė neįrodė atitinkamą visuomenę, tai yra paprastą vartotoją ispanų, mokant portugalų kalbą tiek, kad žodinis elementas „sadia“ tuoj pat būtų susietas su šia reikšme. Todėl, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 28 punkte, atitinkama visuomenė manys, jog šis žodinis elementas yra išgalvotas žodis.
- 65 Antra, aplinkybė, kad žodinis elementas „grupo“ ispanų kalboje turi tam tikrą reikšmę, neturi būti laikoma sąlygojančia prašomo įregistruoti prekių ženklo prasmės pripažinimą ar šio prekių ženklo koncepcinį skirtumą atitinkamos visuomenės sąmonėje įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo atžvilgiu. Iš tikrųjų, kaip jau buvo nurodyta 54 punkte, atitinkama visuomenė suteikia žodžiui „grupo“ jo bendrinę reikšmę, tai yra bendrovių grupės reikšmę. Todėl koncepciniu požiūriu žodis „grupo“ yra nesvarbus prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojančio elemento „sada“ atžvilgiu.

- 66 Galiausiai ieškovė neteisėtai priekaištauja Apeliacinei tarybai pažeidus Bendrijos teismų praktikoje nustatytą visapusiško žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vertinimo reikalavimą, remdamasi tuo, jog Apeliacinės tarybos vertinimai yra per daug analitiniai ir neatitinka paprasto vartotojo elgesio lyginant du prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.
- 67 Iš tikrųjų būtina priminti, kad jeigu paprastas vartotojas paprastai suvokia prekių ženklą kaip visumą, nesigilindamas į jo detales (žr. pagal analogiją sprendimo *SABEL*, nurodyto 18 punkte, 23 punktą), lengviausia įsimenami dominuojantys ir skiriamieji žymens požymiai (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Oberhauser prieš VRDT – Petit Liberto (Fifties)*, T-104/01, Rink. p. II-4359, 47–48 punktus). Todėl Apeliacinei tarybai neturi būti priekaištauojama dėl to, kad ji nagrinėjo, kokie požymiai, vartotojo suvokimu, yra skiriamieji ir dominuojantys prekių ženklų požymiai, išliekantys jo atmintyje.
- 68 Be to, ginčijamo sprendimo 26 punkte, kaip konkrečių argumentų, susijusių su prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, vizualiniu, fonetiniu ir koncepciniu palyginimu, preambulėje, Apeliacinė taryba manė, jog elementai, kuriais skiriasi prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nėra pakankamai reikšmingi, kad kompensuotų jų dominuojančių elementų panašumą. Vadinasi, Apeliacinė taryba teisingai atliko žymenų, dėl kurių kilo ginčas, visapusišką vertinimą.
- 69 Todėl, atsižvelgiant į prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių tapatumą ir prašomo įregistruoti prekių ženklo dominuojančio elemento ir ankstesnio prekių ženklo vizualinius bei fonetinius panašumus, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, sukeltas bendras įspūdis skatins atitinkamą visuomenę manyti, jog šiais prekių ženklais žymimos prekės yra gaminamos tos pačios bendrovės arba, tam tikrais atvejais, ekonomiškai susijusių bendrovių. Be kita ko, prašomo įregistruoti prekių ženklo žodinis elementas „grupo“, apibūdinantis bendrovių grupę, net ir neturėda-

mas dominuojančio požymio, gali paskatinti manyti, kad nagrinėjamos įmonės yra susijusios ir priklauso vienai bendrovių „grupei“, ir taip padidinti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybę.

70 Remiantis šiais paaiškinimais, antra pagrindo dalis turi būti atmesta.

Dėl trečios dalies dėl trijų registracijų, kurias ieškovė atliko anksčiau nei buvo pateikta Bendrijos prekių ženklo paraiška, ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo koegzistavimo Ispanijos rinkoje

Šalių argumentai

- 71 Ieškovė nurodo, kad ji yra trijų ispaniškų prekių ženklų, tai yra 1991 m. balandžio 5 d. Nr. 1 311 019 įregistruoto žodinio prekių ženklo SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, 1994 m. gegužės 1 d. Nr. 1 807 310 įregistruoto žodinio prekių ženklo LA DESPENSA DE SADA ir 1990 m. liepos 5 d. Nr. 1 311 021 įregistruoto vaizdinio prekių ženklo, kurį sudaro keturi apskritimai, ant kurių matomos šešios įstrižos linijos, įregistruotų 29 klasei priklausančioms prekėms, savininkė.
- 72 Taigi ieškovė pabrėžia, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas vienu žymeniu panašus į trijų nacionalinių prekių ženklų, kurių savininkė ji yra, sudedamąsias dalis, tai yra prekių ženklų, įregistruotų Nr. 1 311 019 ir Nr. 1 807 310, žodinį elementą „sada“ ir prekių ženklo, įregistruoto Nr. 1 311 021, vaizdinį elementą, sudarytą iš keturių apskritimų, ant kurių matomos šešios įstrižos linijos. Taigi prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi suklaidinti vartotojo, kuris jį susies su ieškovės ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais, o ne su įstojusios į bylą šalies ankstesniu

prekių ženklų. Tad nėra galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su įstojusios į bylą šalies prekių ženklų. Be to, taikus nacionalinių prekių ženklų koegzistavimas prieš pateikiant Bendrijos prekių ženklo paraišką, ieškovės nuomone, gali būti nustatytas remiantis nuorodomis į abiejų bendrovių interneto tinklalapius.

- 73 Todėl ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba neteisėtai neatsižvelgė į trijų nacionalinių prekių ženklų, kurių savininkė ji yra, ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo, kuris Ispanijoje buvo įregistruotas vėliau nei jos nurodomi trys nacionaliniai prekių ženklai, taikų koegzistavimą Ispanijos rinkoje prieš pateikiant Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- 74 Dėl to ieškovė nurodo, kad, kai įstojusi į bylą šalis Ispanijoje pateikė nacionalinio prekių ženklo paraišką, niekas nepatvirtino, jog ši registracija gali sukurti galimybę suklaidinti vartotoją ispanų: Ispanijos patentų ir prekių ženklų tarnyba savo iniciatyva šio klausimo nenagrinėjo ir pats nekėlė. Be to, šio ieškimo pateikimo dieną nei ieškovės konkurentai, nei vartotojų ar fizinių asmenų asociacijos nebuvo pareiškę ieškinių dėl žalos, kurią sąlygojo ieškovės prekių supainiojimas su kitos įmonės, būtent įstojusios į bylą šalies, prekėmis, atlyginimo.
- 75 VRDT prieštarauja tokiems argumentams. Pirmiausia VRDT primena, kad ginčijamo sprendimo 29 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog „vien tik tariamo egzistavimo kartu su trečiųjų asmenų prekių ženklais nurodymas neįrodo, kad šiuo atveju nėra supainiojimo galimybės, nes tai yra prekių ženklai, netapatūs nagrinėjamiems šioje byloje ir neskirti prekėms, panašioms į tas, kurios žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas“.

- 76 Taigi VRDT nurodo, kad nors ieškovė iš tikrųjų per procedūrą VRDT nurodė prekių ženklus LA ·DESPENSA DE SADA ir SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, Ispanijoje įregistruotus Nr. 1 807 310 ir Nr. 1 311 019, ji niekada neteigė, kad yra šių prekių ženklų savininkė, ir neįrodė jų egzistavimo. Be to, ieškovė niekada netvirtino, kad iš tikrųjų koegzistuoja šie du nacionaliniai prekių ženklai ir įstojusios į bylą šalies prekių ženklas, bei nepateikė jokie dokumento šiam koegzistavimui įrodyti.
- 77 Toliau VRDT pabrėžia, kad, kaip nurodė Apeliacinė taryba, dviems nacionaliniams prekių ženklams, kuriuos jai nurodė ieškovė, ir prašomam įregistruoti prekių ženklui bendras yra tik žodinis elementas „sada“. Todėl net ir preziumuojant, kad Ispanijos rinkoje šie du nacionaliniai prekių ženklai taikiai egzistuoja kartu su įstojusios į bylą šalies prekių ženklu, negalima daryti išvados, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas taikiai egzistuoja kartu su įstojusios į bylą šalies prekių ženklu. Taigi VRDT tvirtina, kad argumentas, jog Apeliacinė taryba neatliko prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, taikaus koegzistavimo vertinimo, turi būti atmestas.
- 78 Žinoma, VRDT pripažįsta, kad Apeliacinė taryba suklydo manydama, kad abiem nacionaliniais prekių ženklais, turinčiais žodinį elementą „sada“, žymimos prekės nėra tapačios prekėms, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nors ieškovė jai nurodė, kad šie du nacionaliniai prekių ženklai įregistruoti 29 klasės prekėms. Tačiau, VRDT nuomone, ši klaida nedaro įtakos Apeliacinės tarybos išvadai ginčijamo sprendimo 29 punkte.
- 79 Galiausiai VRDT tvirtina, kad įrodymai, pirmą kartą pateikti Pirmosios instancijos teisme, kuriais grindžiamas argumentas dėl ieškovės ankstesnių nacionalinių prekių ženklų ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo taikaus koegzistavimo, yra nepriimtini.

80 Įstojusi į bylą šalis iš esmės pritaria VRDT pateiktiems argumentams.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

81 Pirmiausia būtina nurodyti, kad tiek Protestų skyriuje, tiek Apeliacinėje taryboje ieškovė tvirtino, kad „prekių ženklas SADIA jau daug metų Ispanijos rinkoje koegzistuoja su įvairiais žymenimis, apimančiais žodinį elementą „sada“, nurodydama 29 klasės prekėms skirtus prekių ženklus LA DESPENSA DE SADA ir SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA.

82 Tačiau, kadangi iš procedūros VRDT bylos medžiagos negalima padaryti išvados, kad ieškovė per šią procedūrą nurodė ispaniško vaizdinio prekių ženklo, įregistruoto Nr. 1 311 021, egzistavimą ir, *a fortiori*, neįrodė, kad yra jo savininkė, į šią registraciją, pirmą kartą paminėtą nagrinėjant bylą Pirmosios instancijos teisme, nebus atsižvelgta (žr. 2003 m. lapkričio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Díaz prieš VRDT – Granias Castelló (CASTILLO)*, T-85/02, Rink. p. II-4835, 46 punktą).

83 Antra, dėl nacionalinių prekių ženklų LA DESPENSA DE SADA ir SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA būtina priminti, kad Apeliacinė taryba, nusprendusi, jog egzistuoja galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, ginčijamo sprendimo 29 punkte patvirtino, kad nurodytas įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo ir tretiesiems asmenims priklausančių ispaniškų prekių ženklų, turinčių žodinį elementą „sada“, koegzistavimas neleidžia paneigti supainiojimo galimybės buvimo, nes šie prekių ženklai netapatūs prekių ženkams, dėl kurių kilo ginčas, ir neskirti panašioms prekėms.

- 84 Apskritai būtina priminti, pirma, kad Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė, sudaryta iš taisyklių ir siekianti jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo nacionalinių sistemų (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 47 punktas), ir, antra, kad Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 40/94, aiškinamu Bendrijos teismų (82 punkte nurodyto sprendimo *CASTILLO* 37 punktas).
- 85 Iš to matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, aplinkybė, jog Ispanijos patentų ir prekių ženklų tarnyba leido minėtų dviejų ieškovės ankstesnių prekių ženklų ir įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų registraciją, neturi reikšmės klausimo, ar egzistuoja prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybė Reglamento Nr. 40/94 prasme, atžvilgiu. Ypač ieškovė neturi remtis aplinkybe, kad ji tuo metu nesipriešino įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklų registracijai Ispanijoje, remdamasi savo pačios ankstesniais prekių ženklais. Iš tikrųjų ši aplinkybė nereiškia visiško prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybės išnykimo.
- 86 Žinoma, negalima visiškai neatsižvelgti į tai, kad tam tikrais atvejais ankstesnių prekių ženklų koegzistavimas rinkoje gali tariamai sumažinti VRDT instancijų patvirtintą prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybę. Tačiau į tokią galimybę atsižvelgiama tik tada, jeigu bent jau per su santykiniais atmetimo pagrindais susijusią procedūrą VRDT Bendrijos prekių ženklų paraišką pateikęs asmuo aiškiai įrodė, kad minėtas koegzistavimas grindžiamas tuo, jog nėra galimybės, kad visuomenė supainios ankstesnius prekių ženklus, kuriais jis remiasi, su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklų, kuriuo grindžiamas protestas, ir jei nagrinėjami ankstesni prekių ženklai ir prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs.
- 87 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad per administracinę procedūrą ieškovė pateikė tik sąrašą, kuriame nurodomi du minėti ankstesni prekių

ženklai, siekdama pagrįsti tvirtinimą, kad šie ženklai rinkoje koegzistavo su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklu. Tačiau šios informacijos nepakanka įrodyti, kad prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybė buvo sumažinta ir, *a fortiori*, pašalinta. Kadangi kiti ieškovės pateikti įrodymai, kuriais siekiama įrodyti minėta koegzistavimą, pirmą kartą pateikti nagrinėjant bylą Pirmosios instancijos teisme, jie yra nepriimtini (24 punkte nurodyto sprendimo *BUDMEN* 67 punktas).

88 Be to, Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad ankstesni prekių ženklai, kuriais remiasi ieškovė – nors per procedūrą VRDT ji neįrodė, kad yra jų savininkė – netapatūs prašomam įregistruoti prekių ženklui.

89 Be to, žinoma, kad ieškovė niekada neteigė ir, *a fortiori*, neįrodė, kad prekių ženklai SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA ir LA DESPENSA DE SADA turi ryškų skiriamąjį požymį, leidžiantį sumažinti įstojusios į bylą šalies ankstesnio prekių ženklo ir prašomo įregistruoti prekių ženklo supainiojimo galimybę.

90 Taigi Apeliacinė taryba teisingai konstatavo galimybės supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, egzistavimą ir patvirtino šią išvadą, atsižvelgdama į kitus jai nurodytus prekių ženklus.

91 Todėl trečia pagrindo dalis bei visas ieškinys yra atmestini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 92 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Paskelbta 2005 m. gegužės 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

H. Legal